

מ"ת 21990/06/15 - מדינת ישראל נגד י י

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט ניר מישורי לב טוב

מ"ת 21990-06-15 מדינת ישראל נ' י (עציר)

16 יוני 2015

בעניין:

המבקשת

מדינת ישראל

נגד

המשיב

י י (עציר)

נוכחים:

מטעם המבקשת עו"ד ניר עמלי

מטעם המשיב הובא. ע"י עו"ד איתי פרג'ון מטעם הסנגוריה הציבורית

החלטה

בפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים, בהתאם לסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי, (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים").

נגד המשיב הוגש כתב אישום בגין עבירת איומים כלפי שוטר - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), והעלבת עובד ציבור - עבירה לפי סעיף 288 לחוק העונשין.

על פי הנתען בכתב האישום בתאריך 05-06-2015 נעצר הנאשם לחקירה על ידי השוטר מאיר חורש (להלן והשוטר חורש"). בהמשך למתואר לעיל שוחרר הנאשם מן המעצר. בתאריך 09-06-2015 בסמוך לשעה 15:50 התקשר הנאשם מן הפלאפון שלו שמספרו --- אל הפלאפון של השוטר חורש ואיים עליו בפגיעה שלא כדין בו ובמשפחתו באופן שאמר לו: "יא בן זונה אני אזיין אותך אני אדאג להרוג אותך ואם אני אראה אותך בעיר אני אדאג שאתה תמות". בשלב זה ניתק השוטר חורש את השיחה. לאחר מספר שניות התקשר הנאשם בשנית ואיים שוב על השוטר חורש ומשפחתו באומרו: "אם יש לך משפחה אני אדאג שהיא תמות", תוך שהוא מקלל אותו ומאחל לו מחלות קשות.

טענות הצדדים:

טיעוני המבקשת:

המבקשת עותרת למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. לטענת המבקשת קיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה המיוחסת למשיב אשר בין היתר כוללות את עדות השוטר המאזין

והודאה חלקית של המשיב במיוחס לו.

המבקשת טוענת עוד, כי קיימת עילת מעצר בשל מסוכנותו של המשיב שכן העבירות בהן מואשם המשיב מקימות עילת מעצר לפי סעיף 21 (א) (1) (א) לחסד"פ, בכך שביצוען מסכן את בטחון

הציבור וזאת לאור העובדה כי הנאשם איים על שוטר בפגיעה בו ובבני משפחתו אשר עצר אותו מספר ימים לפני כן לצורך חקירה. ב"כ המבקשת הפנה להחלטות מעצר במקרים דומים.

טיעוני ב"כ המשיב לעניין הראיות לכאורה:

בדיון שהתקיים ביום 11/6/15 טען ב"כ המשיב כי קיים כרסום ממשי בראיות לכאורה וזאת לאור העובדה כי המשיב זכאי עקב מצבו הנפשי כי מטפלו יתלווה אליו בחקירה אך המשיב לא הועמד על זכותו זו.

ב"כ המשיב לא חלק על קיומה של עילת מעצר אך טען כי לאור הכרסום בראיות לכאורה מהטעמים לעיל יש מקום לשחררו. לצורך כך ביקש ב"כ המשיב דחיית מועד הדיון במספר ימים לצורך הצגת חלופה.

לצין כי ב"כ המשיב התמקד בטיעוניו באריכות במצבו הנפשי של המשיב וזאת בהתייחס לחובת המשטרה להעמידו על זכותו להשתתפות מטפלו בחקירה. נטען כי המשיב סובל מסכיזופרניה פרנואידית, מטופל באופן קבוע על ידי פסיכיאטר, מוכר על ידי ביטוח לאומי ומקבל קצבה בהתאם וב"כ המשיב אף ציין כי לטעמו ומהתרשמותו האישית המשיב גם סובל מפגור שכלי, הציג מסמכים רפואיים לפיהם הוא מוכר כמי שסובל מסכיזופרניה פרנואידית, עניין לנו במי שסובל מלקות נפשית קשה, לא מדובר באדם רגיל ששקלל את מעשיו והחליט שרוצה לאיים על שוטר, מדובר באדם לא רגיל. כמו כן נטען כי המשפחה פנתה אל ב"כ המשיב ומסרה כי היא סבורה שהמשיב צריך להיות בהשגחה לאור חשש מפגיעה עצמית.

בהחלטה מיום 11/6/15 הוריתי על דחיית מועד הדיון ליום 15/6/15 וכן עריכת בדיקה פסיכיאטרית בעניינו של המשיב עד מועד זה.

תוצאות הבדיקה הפסיכיאטרית:

במסגרת הבדיקה הפסיכיאטרית מתבקש בית המשפט ליתן צו הסתכלות תוך אשפוז.

לדברי המשיב הוא מטופל פסיכיאטרית שנים רבות, נוטל תרופות אשר אינו זוכר את שמם ומתקשה לדייק בזמנים ולדייק בפרטים, בתוכן החשיבה מגלה מחשבות גדלות עם מרכיבים משיחיים, משוכנע כי יש לו יכולת לנבא פיגועים ועשה זאת בעבר, מרגיש גופות עפים באוויר ואז יודע שיהיה פיגוע וגם את פרטי הפיגוע, סבור כי הוא מיוחד, יודע שהמשיח וסוף העולם קרבים, מדווח על הזיות שמיעה בעבר עם תוכן דתי.

לצורך השלמת חוות הדעת נרשם על ידי עורך הבקשה כי על עורך חוות הדעת לקבל חומר חקירה, פרטים אנמנסטים, חומר רפואי רלוונטי ובדיקות פסיכיאטריות חוזרות בתוקף צו ולשם כך נזקקים לעשרה ימי הסתכלות תוך אשפוז.

מטיעוני הצדדים ביום 15/6/15 עולה כי המבקשת עותרת לשליחת המשיב להסתכלות בתנאי אשפוז וכי מצבו הנפשי של המשיב מגביר מסוכנותו וכי רק לאחר קבלת חוות דעת פסיכיאטרית ניתן לשקול שחרור המשיב.

ב"כ המשיב טען כי יש לשחרר המשיב לחלופת המעצר המוצעת ביפו בפיקוח דודו של המשיב ואחותו. לציין כי דודו של המשיב אינו יודע במה מואשם המשיב, מודע כי למשיב עבר פסיכיאטרי אך אינו יודע אילו תרופות נוטל. אחותו של המשיב אינה מודעת למצבו הנפשי של המשיב ולא יודעת אילו תרופות נוטל. בניגוד לדבריו בדיון קודם סבור ב"כ המשיב כי יש להורות על שחרורו בחלופה המוצעת שכן אין עילת מעצר כנגדו וכי ההגנה היתה זו שהעלתה מיוזמתה דבר מצבו הנפשי של המשיב.

דין והכרעה:

בבוא בית המשפט להכריע בבקשת מעצר עד תום ההליכים, בהתאם לסעיף 21 לחוק המעצרים, עליו לבחון את שאלת קיום ראיות לכאורה, עילת מעצר וחלופת מעצר.

ראיות לכאורה:

בית-המשפט הבוחן את קיומן של ראיות לכאורה לשם גיבושה של עילת מעצר, אינו נדרש, אלא לבחון האם די בראיות אשר הובאו בפניו, באם תוכנה במהלך המשפט, כדי להוכיח את אשמת המשיב מעבר לכל ספק סביר (ראה: בש"פ 8087/95 שלמה זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד(2) 133, 148).

בשלב הלכאורי, אין די בהצבעה על סתירות בדברי העדים, אלא יש להראות כי הסתירות גלויות על פניהן, וכי הן מקעקעות את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ויציגה כמשוללת יסוד. ראו לעניין זה:

"על מנת לכרסם כרסום של ממש בפוטנציאל הראייתי הגלום בראיות בשלב הלכאורי, אין די בהצבעה על סתירות בדברי העדים, אלא יש להראות כי הסתירות גלויות על פניהן, וכי הן מקעקעות את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ויציגה כמשוללת יסוד (ראו: בש"פ 385/11 ציון נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 20.1.11) (להלן: עניין ציון); בש"פ 9376/09 פלוני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 1.12.09))." [בש"פ 352/11 ארז איאסי ברי נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 25.1.11)]. פסקה 9 להחלטה.

מהכלל אל הפרט :

1. לאחר עיון בחומר החקירה באתי לכדי מסקנה כי קיימות בתיק ראיות טובות לכאורה כנגד המשיב לביצוע העבירות המיוחסות לו ובמה דברים אמורים ?
2. עיון בהודעת השוטר מאיר חורש מיום 9/6/15 מעלה כי השוטר חורש עצר המשיב שבוע קודם לכן בחשד לביצוע עבירת אינוס ומעשה מגונה והחשוד שוחרר ממעצרו. המשיב התקשר אליו לטלפון הנייד שלו והחל מקלל ומאיים על השוטר כי יזיין אותו, יהרוג אותו ופעם נוספת התקשר ואיים כי יהרוג את משפחתו של השוטר תוך שהוא מאחל לו שילקה במחלות קשות.
3. עדותו של המשיב תועדה במכשיר הקלטת וידאו ואודיו (מערכת ענבל משטרתית). החשוד נפגש טרם חקירתו עם בא כוחו, אישר בחקירתו כי התקשר לשוטר אך מסר כי רק איחל לו שיחלה במחלות קשות וכי שהשם ישרוף אותו וישלם לו. המשיב הכחיש כי איים על השוטר חורש.
4. סעיף 8 לחוק הליכי חקירה והעדה (התאמה לאנשים עם מוגבלות שכלית או נפשית), התשס"ו-2005 קובע לעניין ליווי בחקירה של אדם עם מוגבלות שכלית -
(א) אדם עם מוגבלות שכלית זכאי לכך שאדם המלווה אותו, לפי בחירתו, יהיה נוכח בחקירה, אלא אם כן, לדעת החוקר המיוחד או החוקר, לפי הענין, מטעמים שיירשמו, עלול הדבר לפגוע בחקירה.
(ב) אין בסעיף זה כדי לפגוע בזכות נפגע עבירת מין או אלימות, לנוכחות מלווה בחקירה כאמור בסעיף 14 לחוק זכויות נפגעי עבירה.
(ג) בסעיף זה ובסעיף 16, "אדם המלווה אותו", "המלווה בחקירה" - למעט עורך דינו.
סעיף סעיף 16 לחוק הליכי חקירה והעדה (התאמה לאנשים עם מוגבלות שכלית או נפשית), התשס"ו-2005 הקובע לעניין ליווי בחקירה של אדם עם מוגבלות נפשית -
(א) הוראות סעיף 8 יחולו גם לגבי חקירת אדם עם מוגבלות נפשית שיש לגביו ראיה, בכתב או בעל-פה, בדבר לקותו הנפשית, ושחוקר משטרה סבר כי הוא אדם עם מוגבלות נפשית או שדבר מוגבלותו הובא לידיעת חוקר המשטרה; ואולם לא תיאסר נוכחות המלווה בחקירה כאמור בסעיף 8(א), אלא באישור הקצין הממונה על החקירה.
(ב) מבלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), אדם כאמור באותו סעיף קטן זכאי לבקש מחוקר המשטרה כי דבר חקירתו יובא לידיעת מטפלו, והוא זכאי לבקש כי מטפלו ילווה אותו בחקירתו כאמור; בסעיף זה, "מטפלו" - מטפל כמשמעותו בחוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996 המטפל בו.
מעיון בתיק החקירה לא מצאתי כל אינדיקציה על כך שהוצגה בפני החוקר ראיה בכתב או בעל פה בדבר לקותו הנפשית של המשיב אך לאור חקירתו של המשיב בתיעוד חזותי אני יוצא מנקודת הנחה כי המשטרה סברה כי מדובר בנחקר בעל לקרות נפשית זו או אחרת.
גם אם נניח שכך הם פני הדברים, אין כל ראיה כי אל החשוד התלווה מלווה, מטפל, או אפוטרופוס באם מונה לו לדין. ב"כ המשיב אשר נפגש עם המשיב טרם חקירתו לא הצביע על מלווה או מטפל כלשהו שהתלווה למשיב וביקש להיות נוכח בזמן חקירתו.

לחילופי חילופין וגם אם יקבע בסופו של יום כי המשטרה לא קיימה חובתה בהעמדת המשיב על זכותו לנוכחות מלווה בחקירתו, עיון בחקירת המשיב מעלה כי לא הודה במיוחס לו ומכאן כי לא ניתן לקבוע כי אם תימצא עדותו במשטרה בלתי קבילה קיים כרסום ממשי בראיות התביעה.

לאור האמור לעיל די בעדות השוטר באם תימצא אמינה לאחר שמיעת ראיות הצדדים ובעצם עריכת השיחות על ידי המשיב שאינה במחלוקת כדי להרשיע המשיב במיוחס לו.

עילת מסוכנות:

סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 קובע כי:

"(א) הוגש כתב אישום, רשאי בית המשפט שבפניו הוגש כתב האישום לצוות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים, אם נתקיים אחד מאלה:

(1) בית המשפט סבור, על סמך חומר שהוגש לו, כי נתקיים אחד מאלה:

(ב) קיים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור, או את בטחון המדינה"

משקבעתי כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב לביצוע עבירות האיומים והעלבת עובד הציבור ניכר כי מתקיימת במקרה זה עילת מעצר המבוססת על שני טעמים עיקריים:

א. הראיות בתיק החקירה מצביעות על כך כי המשיב יזם שתי שיחות טלפון למספר הטלפון הפרטי של השוטר שביצע מעצר המשיב שבוע קודם לכן ובמסגרת שיחות אלו איים לכאורה על השוטר ובני משפחתו ברציחתם. איומים אלו לצד העלבות מקימים החשש הממשי פן המשיב יבקש להוציא לפועל איומיו וזאת הגם שאין לחובתו של המשיב הרשעות קודמות.

ב. מהבקשה להסתכלות בתנאי אשפוז שהוגשה לעיון בית המשפט עולה כי המשיב מרגיש גופות עפים באוויר ואז יודע שיהיה פיגוע וגם את פרטי הפיגוע, סבור כי הוא מיוחד, יודע שהמשיח וסוף העולם קרבים, מדווח על הזיות שמיעה בעבר עם תוכן דתי. לכך אצרף דברי ב"כ המשיב בפני כי המשיב סובל מסכיזופרניה פרנואידית ולדברי המשפחה צריך להיות בהשגחה בשל חשש מפגיעה עצמית. מצב נפשי זה מלמד על מסוכנות המשיב בשלב זה ובוודאי בטרם נערכה בדיקה פסיכיאטרית מקיפה לצורך בירור במצבו הנפשי של המשיב - מצב שלו השלכה ממשית על המסוכנות הנשקפת מהמשיב, האפשרות לתת בו אמון ולשחררו בתנאים מגבילים וכן הערכת מידת התאמתם של המפקחים המוצעים בהתקיים ראיות לכאורה ועילת מעצר במקרה זה.

חלופת מעצר

סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

קובע :

"(ב) בית המשפט לא יתן צו מעצר לפי סעיף קטן (א) אלא אם כן נוכח, לאחר ששמע את הצדדים, שיש ראיות

לכאורה להוכחת האשמה, ולענין סעיף קטן (א)(1), לא יצווה בית המשפט כאמור, אלא אם כן נתקיימו גם אלה:

(1) לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם בחירותו של המשיב, פחותה".

לאור האמור לעיל מצאתי כי בהעדר בירור מקיף בגין מצבו הנפשי של המשיב וקבלת חוות דעת פסיכיאטרית בעניינו אין מקום לשחרור המשיב בשלב זה בחלופה המוצעת.

נדחה להמשך דיון ליום 24/6/15 שעה 08:30.

אני מורה על מתן צו הסתכלות תוך אשפוז בעניינו של המשיב. הפסיכיאטר המחוזי יגיש חוות דעתו עד מועד הדיון הבא לעיון בית המשפט.

המשיב יובא באמצעות לדיון באמצעות שב"ס.

ניתנה והודעה היום כ"ט סיוון תשע"ה, 16/06/2015 במעמד הנוכחים.

ניר מישורי לב טוב, שופט